

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity: PPP)

ทฤษฎีอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและระดับราคาสินค้าโดยเฉลี่ยในประเทศและต่างประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินสองสกุลจะปรับตัวเพื่อให้สอดคล้องกับช่องว่างของระดับราคาสินค้าของสองประเทศ โดยทฤษฎีนี้อยู่ภายใต้กฎของสินค้าราคาเดียว (law of one price) คือ ราคาสินค้าหรือบริการควรมีราคาเดียวกันในทุกๆตลาด แต่ถ้าในแต่ละประเทศใช้เงินตราคนละสกุลกัน อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตรา 2 สกุลนั้นจะต้องทำให้สินค้ามีราคาเท่ากัน (ฐาปนา ฉิน โปศาล, 2531)

$$SP^* = P$$

- เมื่อ
- S คือ อัตราแลกเปลี่ยน (แสดงราคาของเงินสกุลในประเทศต่อ 1 หน่วยของเงินสกุลต่างประเทศ)
  - P^* คือ ระดับราคาสินค้าต่างประเทศในรูปของเงินตราสกุลต่างประเทศ
  - P คือ ระดับราคาสินค้าในประเทศในรูปของเงินตราสกุลในประเทศ

โดยอยู่ภายใต้ข้อสมมติที่ว่า สินค้าแต่ละชนิดนั้นไม่มีต้นทุนค่าขนส่งรวมอยู่ในราคาสินค้า คือสินค้าที่ขายอยู่ในตลาดหนึ่งจะต้องมีราคาเท่ากับอีกตลาดหนึ่งตามกฎของสินค้าราคาเดียว ข้อสมมติอีกประการหนึ่งคือต้องไม่มีการกีดกันทางการค้าและตลาดการค้าระหว่างประเทศเป็นตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ ไม่มีข้อห้ามในการค้าระหว่างประเทศ เช่น การเก็บภาษีการค้าระหว่างประเทศ การจำกัดโควตาของสินค้านำเข้าและสินค้าส่งออก และข้อสมมติประการสุดท้ายคือสินค้าต้องมีลักษณะเหมือนกันทุก (Grabbe, 1996) ดังนั้นจากกฎของสินค้าราคาเดียวเราสามารถเขียนความสัมพันธ์ระหว่างระดับราคาสินค้าในประเทศ (P) ระดับราคาสินค้าต่างประเทศ (P^*) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (S) ได้รูปแบบความสัมพันธ์ของความเสมอภาคของอำนาจซื้อโดยเด็ดขาด (Absolute Purchasing Power Parity) ดังนี้คือ

$$S = P/P^*$$

จากรูปแบบสมการสามารถนำไปพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดให้อัตราแลกเปลี่ยนสามารถเปลี่ยนแปลงขึ้นลงได้ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าหรือเงินเฟ้อ โดยใช้ความเสมอภาคของอำนาจซื้อแบบเปรียบเทียบ (Relative Purchasing Power Parity)

$$\Delta S = \Delta P / \Delta P^*$$

จากสมการพบว่าถ้าการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าต่างประเทศมากกว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าในประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนปรับตัวลดลงหรือแข็งค่าขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าต่างประเทศน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าในประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนปรับตัวเพิ่มขึ้นหรืออ่อนค่าลง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิธินันท์ วิศเวศวร (2539) ศึกษาแบบจำลองการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนในทางเศรษฐกิจ โดยนำเทคนิคทางเศรษฐมิติ Cointegration และ Error Correction Model มาประยุกต์กับแนวคิดของแบบจำลองนโยบายทางการเงิน เพราะตัวแปรต่างทางเศรษฐกิจมหภาคที่นำมาใช้ประกอบการศึกษา ได้แก่ อัตราแลกเปลี่ยน ระดับรายได้ที่แท้จริง โดยเปรียบเทียบ ปริมาณเงินเปรียบเทียบ ดัชนีระดับราคาสินค้าเปรียบเทียบ และส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศไทยและต่างประเทศ ศึกษาเปรียบเทียบอัตราแลกเปลี่ยนของเงินเยนกับดอลลาร์สหรัฐฯ เงินบาทกับเงินเยน และเงินบาทกับดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นรายไตรมาสระหว่าง 1984:4-1993:4

จากการศึกษาพบว่าระดับรายได้ที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลมากที่สุด และการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนในระยะสั้น ขึ้นอยู่กับ ขนาดของการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในระยะยาวในช่วงเวลาก่อนหน้า และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอธิบายของสมการที่ใช้ในประเทศที่มีตลาดเงินตราต่างประเทศมีระดับการดำเนินงานของกลไกตลาดค่อนข้างสูง จะสามารถอธิบายการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ดีกว่าประเทศที่มีการแทรกแซงตลาดเงินตราต่างประเทศ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนไม่สามารถปรับตัวตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจได้เต็มที่

รังสรรค์ ท้ายเสรี (2539) ศึกษาความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และพฤติกรรมของอัตราแลกเปลี่ยน กรณีศึกษาประเทศไทย ภายใต้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตะกร้าเงิน โดยศึกษาในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 1984 จนถึงปี 1993 โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติแนวใหม่ทางด้าน Cointegration และ Vector Autoregression มีการทดสอบสมมติฐานเพื่อดูว่าทฤษฎีการ

กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนตามแนวคิดของความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity: PPP) สามารถเป็นฐานในการอธิบายพฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทได้มากน้อยเพียงใด

จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินในรูปของเงินบาทไม่สามารถอธิบายได้ด้วยอัตราเงินเฟ้อ โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย แต่ปัจจัยทางด้านภาคเศรษฐกิจจริง มีผลต่อพฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ซึ่งมากกว่าปัจจัยทางด้านภาคการเงินที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการณ์เคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง เป็นการแสดงพฤติกรรมของระบบอัตราแลกเปลี่ยนในระบบตะกร้าเงิน

เฉลิมศักดิ์ นุชประหาร (2542) ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยทำการศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ บาทต่อเยนญี่ปุ่นหนึ่งร้อยเยน บาทต่อมาร์กเยอรมัน บาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ เยนญี่ปุ่นต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มาร์กเยอรมันต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดอลลาร์สหรัฐฯต่อปอนด์สเตอร์ลิง โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2527 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2540 เป็นช่วงที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนระบบตะกร้าเงิน โดยผูกค่าเงินบาทไว้กับเงินตราต่างประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย ใช้แบบจำลอง Real interest differential ของ Frankel ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยที่อัตราแลกเปลี่ยนขึ้นอยู่กับปริมาณเงิน โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ อัตราดอกเบี้ยระยะสั้น โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ และอัตราเงินเฟ้อในระยะยาวที่คาดการณ์โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ

จากการศึกษาพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ ตัวแปรอิสระคืออัตราเงินเฟ้อในระยะยาวที่คาดการณ์โดยเปรียบเทียบระหว่างประเทศ คือถ้าประเทศไทยมีระดับอัตราเงินเฟ้อในระยะยาวที่คาดการณ์สูงกว่าสิงคโปร์โดยเปรียบเทียบ ร้อยละ 1 ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์สูงขึ้น ร้อยละ 4.35 ซึ่งมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ร้อยละ 95 ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ บาทต่อเยนญี่ปุ่นหนึ่งร้อยเยน บาทต่อมาร์กเยอรมัน เยนญี่ปุ่นต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มาร์กเยอรมันต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดอลลาร์สหรัฐฯต่อปอนด์สเตอร์ลิง ตัวแปรอิสระไม่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน

ชุตยารัตน์ เต็มขาด (2546) ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบของการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนต่อระดับราคาสินค้าและผลผลิตของประเทศไทย โดยใช้วิธี Cointegration and Error Correction Model (ECM) ของ Johansen และ Juselius มาประยุกต์ใช้กับแบบจำลอง Vector Autoregression (VAR) นำตัวแปรทางเศรษฐศาสตร์มหภาคมาใช้ในการประกอบการศึกษา คือ

อัตราแลกเปลี่ยน ระดับราคา ผลผลิต ปริมาณเงินในประเทศ อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ และปริมาณเงินต่างประเทศ ใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 2531 ถึงเดือนกันยายน ปี 2544

จากการศึกษาแบบจำลองระดับราคาและแบบจำลองผลผลิต พบว่าอัตราแลกเปลี่ยน ระดับราคา ผลผลิต ปริมาณเงินในประเทศ อัตราดอกเบี้ยต่างประเทศ และปริมาณเงินต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กันในระยะยาวในทั้ง 2 แบบจำลอง และมีการปรับตัวในระยะสั้นเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวซึ่งสามารถพยากรณ์ได้ใกล้เคียงกับค่าจริง เมื่อนำไปพิจารณาพร้อมกับส่วนของการศึกษาโดยวิธีกำลังสองน้อยสุดพบว่าแบบจำลองระดับราคา ตัวแปรต่างๆ ไม่มีอิทธิพลต่อระดับราคา ส่วนแบบจำลองผลผลิต ตัวแปรปริมาณเงินในประเทศและระดับราคามีอิทธิพลต่อผลผลิต

อนัตปรีย์ ไชยวรรณ (2546) ศึกษาการประยุกต์ใช้โคอินทิเกรชันและแบบจำลองเอเรอร์คอร์เรกชันกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยนของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชีย ได้แก่ ไทย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนของแต่ละประเทศกับปริมาณเงิน โดยเปรียบเทียบรายได้ประชาชาติที่แท้จริงโดยเปรียบเทียบส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศแต่ละประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภค ใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2545

จากการศึกษาพบว่า ในระยะยาวปริมาณเงิน โดยเปรียบเทียบ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง โดยเปรียบเทียบ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์กับระดับอัตราแลกเปลี่ยน โดยเฉพาะเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ เยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ วอนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดอลลาร์สิงคโปร์ต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่ออัตราแลกเปลี่ยน และอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ในระยะสั้นกับปริมาณเงิน โดยเปรียบเทียบ รายได้ประชาชาติที่แท้จริง โดยเปรียบเทียบ ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าอัตราแลกเปลี่ยนเกิดการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในระยะยาว อันเนื่องมาจากเกิดการเปลี่ยนแปลงในระยะสั้น จะมีกลไกการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้เข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยที่ส่วนเบี่ยงเบนออกไปนั้นจะมีค่าลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละช่วงเวลา

Baillie and Selover (1987) ศึกษาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวและแบบจำลองของการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน ได้ทำการทดสอบความสัมพันธ์ของแบบจำลองนโยบายการเงินเพื่ออธิบายการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยน โดยศึกษาประเทศแคนาดา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศญี่ปุ่น ประเทศอังกฤษ และเยอรมันตะวันตก เทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ศึกษาข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนมีนาคม ปี 1973 ถึงเดือนธันวาคม ปี 1983 ทำการศึกษาแบบจำลอง

นโยบายการเงิน และแบบจำลองตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อซึ่งมีส่วนกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในนโยบายการเงิน

จากการศึกษาพบว่าตัวแปรที่ทำการศึกษามีลักษณะหนึ่งของข้อมูลที่ลำดับที่แตกต่างกัน และไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกันระหว่างตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนในแบบจำลองนโยบายการเงินและราคาสัมพัทธ์ ในการประมาณแบบจำลองเชิงพลวัตพบว่าค่าประมาณของตัวแปรนั้น ไม่สอดคล้องกับแบบจำลองนโยบายการเงิน แสดงถึงว่านโยบายการเงินไม่ได้เป็นตัวแปรหลักในการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากว่าตัวแปรหนึ่งของแบบจำลองนโยบายการเงินคืออัตราเงินเฟ้อ โดยอาศัยความสัมพันธ์ตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อคือความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับราคาสัมพัทธ์แต่ความสัมพันธ์กันในระยะยาวนั้นไม่เป็นจริง

Enders (1995) ศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างระดับราคาสินค้าและอัตราแลกเปลี่ยนตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) ศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของเงินดอลลาร์สหรัฐกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ 3 ประเทศ คือ ประเทศเยอรมัน ประเทศแคนาดา ประเทศญี่ปุ่น โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1973 ถึง เดือนเมษายน ปี 1971 มีการทดสอบลักษณะหนึ่งของข้อมูล ในส่วนของการทดสอบความสัมพันธ์ตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อนั้นต้องกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่และกำหนดสัมประสิทธิ์ของตัวแปรราคามีค่าเท่ากับหนึ่ง และทดสอบการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพ

จากการศึกษาทดสอบลักษณะหนึ่งของข้อมูลพบว่า ข้อมูลของทุกประเทศมีลักษณะไม่คงที่หรือมี unit root และในส่วนของการทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวของอัตราแลกเปลี่ยนกับระดับราคาสินค้าพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระยะยาว แต่เมื่อกำหนดสัมประสิทธิ์ของตัวแปรแล้วพบว่าปฏิเสธสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 5% คือความสัมพันธ์ของอัตราแลกเปลี่ยนกับระดับราคาสินค้าไม่เป็นจริงตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และการทดสอบความเร็วในการปรับตัวนั้นมีค่าไม่เท่ากับศูนย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาสินค้าในสหรัฐอเมริกาเป็นอิสระจากเหตุการณ์ในประเทศญี่ปุ่น แต่การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนของญี่ปุ่นนั้นถูกปรับโดยราคาสินค้าซึ่งตอบสนองต่อเหตุการณ์ในประเทศสหรัฐอเมริกา

Phongthorn Wrasai (1996) ศึกษาความเสมอภาคของอำนาจซื้อ โดยทดสอบเหตุการณ์ในประเทศไทย กับประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย ในช่วงปี 1970-1995 โดยศึกษาความสัมพันธ์ของอัตราแลกเปลี่ยนและระดับราคาสินค้าและทดสอบความเบี่ยงเบนของความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ซึ่งทำการศึกษาระหว่างประเทศไทยกับประเทศคู่ค้าที่สำคัญ คือ สหรัฐอเมริกา อังกฤษ เยอรมัน ญี่ปุ่น สิงคโปร์ และมาเลเซีย ใช้ข้อมูลรายเดือนโดยแบ่งเป็น 2 ช่วงคือ ตั้งแต่ เดือน

มกราคม พ.ศ. 2513 – ตุลาคม พ.ศ. 2527 ซึ่งเป็นช่วงที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ และช่วงเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2527 – ธันวาคม พ.ศ. 2538

จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระยะยาว ช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. 2513 – ตุลาคม พ.ศ. 2527 ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและระดับราคาสินค้า ในกรณีประเทศสิงคโปร์ และมาเลเซีย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ แต่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2527 – ธันวาคม พ.ศ. 2538 พบว่าความสัมพันธ์ในระยะยาวไม่เป็นไปตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ในส่วนการศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงพบว่ามีความสัมพันธ์ระยะยาวในกรณีของประเทศอังกฤษ เยอรมัน และญี่ปุ่น

Ito (1997) ศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ สำหรับเงินเยน โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์สหรัฐฯเทียบกับเงินเยน และราคาสัมพัทธ์ระหว่างดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) และดัชนีราคาสินค้าส่ง (WPI) ของประเทศสหรัฐอเมริกาเทียบกับประเทศญี่ปุ่น ศึกษาข้อมูลรายปีตั้งแต่ปี 1879 ถึงปี 1995 ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว และศึกษาเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนและหลังสงครามโลกครั้งที่ 2

ผลการศึกษาพบว่าในช่วงที่เกิดเงินเฟ้อสูงนั้นการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสัมพัทธ์ไม่เป็นจริง แต่ช่วงที่ไม่มีสงครามคือไม่เกิดเงินเฟ้ออัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับดัชนีราคาผู้บริโภคและดัชนีราคาขายส่ง เมื่อพิจารณาค่า R^2 แล้วพบว่าเมื่อใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคนั้นค่า R^2 มีค่าค่อนข้างต่ำ แต่เมื่อใช้ค่าดัชนีราคาขายส่งนั้นค่า R^2 มีค่าสูงดังนั้นการใช้ค่าดัชนีราคาสินค้าส่งจึงเป็นตัวแทนที่ดีกว่า

Rahman and Mustafa (1997) ศึกษาพลวัตของการส่งออกที่แท้จริงและการเจริญเติบโตที่แท้จริงใน 13 ประเทศของเอเชีย ซึ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระยะยาว โดยวิธี Cointegration ความสัมพันธ์ระยะสั้นหรือการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพ โดยวิธี Error Correction Model และทำการทดสอบความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน โดยวิธี causality tests ทำการศึกษาในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา มีสมมติฐานว่าการส่งออกเป็นตัวผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทั้งหมด 13 ประเทศ คือ ประเทศบังกลาเทศ ประเทศอินเดีย ประเทศปากีสถาน ประเทศศรีลังกา ประเทศเนปาล ประเทศญี่ปุ่น ประเทศจีน ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศไทย ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซีย ใช้ข้อมูลรายปีจาก International Financial Statistics (IFS) โดยการรวบรวมข้อมูลของ International Monetary Fund (IMF) ซึ่งข้อมูลนั้นมีการปรับให้เป็นมูลค่าที่แท้จริง ในการคิดลดโดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค

จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกที่แท้จริงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง ในระยะสั้นมีทั้งหมด 9 ประเทศคือ ประเทศบังคลาเทศ ประเทศปากีสถาน ประเทศเนปาล ประเทศจีน ประเทศไทย ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศมาเลเซีย มีความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันทั้งสองทางระหว่างการส่งออกที่แท้จริงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง ส่วนที่เหลือเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันทั้งแบบทางเดียว และมีเพียง 3 ประเทศคือ ประเทศจีน ประเทศเกาหลีใต้ และประเทศมาเลเซีย ที่มีความสัมพันธ์ระยะยาวที่เป็นเหตุเป็นผลกันทั้งสองทางระหว่างการส่งออกที่แท้จริงกับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่แท้จริง ส่วนประเทศสิงคโปร์ไม่มีความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันในระยะยาว

Wellwita (1998) ศึกษาการทดสอบ Cointegration และทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อในระยะยาว โดยทำการทดสอบ 6 อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศในเอเชีย ได้แก่ ประเทศอินเดีย ประเทศมาเลเซีย ประเทศปากีสถาน ประเทศศรีลังกา และประเทศไทย ใช้ข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1981 ถึงธันวาคม ปี 1994 โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนของแต่ละประเทศเทียบเป็นดอลลาร์สหรัฐกับดัชนีราคาผู้บริโภคและดัชนีราคาสินค้าส่งที่มีการถ่วงน้ำหนักด้วยอัตราส่วนการค้าที่เป็นประเทศคู่ค้าจากข้อมูลของ Direction of Trade Statistics Yearbook ของ IMF ในการวิจัยนี้ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว

จากผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ในระยะยาวของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อโดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับอัตราส่วนระหว่างดัชนีราคาผู้บริโภคมีความสัมพันธ์กันในระยะยาวแต่ไม่เป็นจริงตามเงื่อนไขทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อในทุกประเทศที่ทำการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบความนิ่งของค่าความคลาดเคลื่อนนั้นมีความนิ่งที่ level โดยมีรูปแบบสมการเป็น random walk

Lee (1999) ศึกษาความผันผวนของดุลยภาพในทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) สำหรับเศรษฐกิจ 13 ประเทศในเอเชียแปซิฟิก โดยใช้เทคนิค Error Correction Model (ECM) ซึ่งทำการศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกากับในเอเชียแปซิฟิกทั้งหมด 13 ประเทศ ส่วนใหญ่แล้วเป็นประเทศกำลังพัฒนา คือ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศแคนาดา ประเทศชิลี ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมาเลเซีย ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเม็กซิโก ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศไต้หวัน และประเทศไทย โดยศึกษาดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) และดัชนีราคาขายส่ง (WPI) ใช้ข้อมูลจาก International Financial Statistics (IFS) เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1957 ถึง เดือนธันวาคม ปี 1994 ในการวิจัยได้มีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์ตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีราคาสินค้ามีความสัมพันธ์กันจริงในทุกๆประเทศ ยกเว้นประเทศเม็กซิโก และการทดสอบความสัมพันธ์ภายใต้ข้อจำกัดตามเงื่อนไขทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อโดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคมีทั้งหมด 6 ประเทศที่เป็นจริงตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ส่วนการใช้ดัชนีราคาขายส่งนั้นมีทั้งหมด 8 ประเทศที่เป็นจริงตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

Ramirez and Khan (1999) วิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ในช่วงปี 1973-1996 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนปัจจุบันเป็นคอลลาร์สหรัฐกับดัชนีราคาผู้บริโภคของประเทศเยอรมัน ประเทศอังกฤษ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศแคนาดา และประเทศฝรั่งเศส โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่เดือนมกราคมปี 1973 ถึงเดือนธันวาคม ปี 1996 ยกเว้นประเทศแคนาดาและญี่ปุ่นที่เริ่มต้นตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1978 ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ได้จากฐานข้อมูลออนไลน์ของ Haver Analytics database ในการศึกษา นั้นได้ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาว และความสัมพันธ์ในระยะสั้นหรือการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพ และเปรียบเทียบการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพของข้อมูลรายเดือน รายไตรมาส และรายปี

จากผลการศึกษาพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพกับดัชนีราคาโดยเปรียบเทียบในระยะยาวในทุกประเทศทั้งหมด 5 ประเทศ ส่วนการทดสอบความนิ่งของข้อมูลนั้นมีความนิ่งที่ First-differenced และการทดสอบแบบจำลองความสัมพันธ์ระยะสั้นและการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพนั้นในทุกประเทศนั้นมีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพตามความสัมพันธ์ของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบแต่ละลักษณะของข้อมูลของการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพนั้นพบว่าข้อมูลรายเดือนสามารถปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพได้ดีกว่าข้อมูลรายไตรมาสและข้อมูลรายเดือน

Cheng (1999) ศึกษาการทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) โดยศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวและความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันระหว่างอัตราแลกเปลี่ยน, ราคา และอัตราดอกเบี้ย ทำการศึกษาประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกา โดยวิธี VAR, Error Correction Model (ECM), Granger causality และ Exogeneity test ใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราแลกเปลี่ยน และอัตราดอกเบี้ย เป็นข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 1951 - 1994 ในการวิจัย ได้มีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล ความสัมพันธ์ระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน การปรับตัวในดุลยภาพระยะสั้น

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระยะสั้นระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีราคาสินค้าไม่มีความสัมพันธ์กันจริง แต่เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนดัชนีราคา

สินค้า และอัตราดอกเบี้ยมีความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ดังนั้นในการศึกษาการเคลื่อนไหวของราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง คุณภาพในระยะยาวของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อมีการเบี่ยงเบนออกจากคุณภาพ แต่ถ้ามีการควบคุมราคาสินค้าให้มีเสถียรภาพก็จะเกิดคุณภาพในระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ เมื่อทดสอบ Super Exogeneity พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของอัตราส่วนราคาสินค้าและอัตราส่วนอัตราดอกเบี้ยมีค่าคง และคุณภาพในระยะยาวระหว่างอัตราส่วนราคาสินค้ากับอัตราแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์กัน

Salehizadeh and Taylor (1999) ศึกษาการทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ Purchasing Power Parity (PPP) สำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยใช้เทคนิค โคอินทิเกรชัน ทำการศึกษาประเทศคู่ค้า 27 ประเทศที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา เช่น ประเทศแคนาดา ประเทศชิลี ประเทศอินเดีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศไทย ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเม็กซิโก ประเทศสิงคโปร์ เป็นต้น โดยศึกษาดัชนีราคาผู้บริโภค ใช้ข้อมูลจาก International Financial Statistics (IFS) เป็นข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1975 ถึง เดือนกันยายน ปี 1997 ในการวิจัยได้มีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

จากการศึกษาพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีราคาสินค้ามีความสัมพันธ์กันจริง แต่สำหรับความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงและดัชนีราคาสินค้าไม่มีความสัมพันธ์กันจริง และการทดสอบความสัมพันธ์ภายใต้ข้อจำกัดตามเงื่อนไขทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ไม่เป็นจริงตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

Fleissing and Strauss (2000) ศึกษาการทดสอบผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาสินค้า ต่ออัตราแลกเปลี่ยนระบบลอยตัวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ purchasing power parity (PPP) และความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ซึ่งทำการศึกษาประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศสหรัฐอเมริกาทั้งหมดประเทศ 19 ประเทศที่สำคัญ คือ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศออสเตรีย ประเทศเบลเยียม ประเทศแคนาดา ประเทศเดนมาร์ก ประเทศฟินแลนด์ ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศไอร์แลนด์ ประเทศอิตาลี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศนอร์เวย์ ประเทศสเปน ประเทศสวีเดน ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ และประเทศอังกฤษ โดยศึกษาดัชนีราคาผู้บริโภคซึ่งเป็นดัชนีราคาสินค้าที่ซื้อขาย ใช้ข้อมูลทศนิยมจาก OECD เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 1974:1-1996:3 ในการวิจัยได้มีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

จากการศึกษาพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศมีความสัมพันธ์กันจริงภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ เนื่องจากว่าใช้การศึกษาแยกระหว่างดัชนีราคาสินค้าที่ซื้อขายกันระหว่างประเทศกับดัชนีราคาสินค้าที่ไม่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศนั้นเป็นการใช้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนที่ค่อนข้างดี จึงทำให้ผลการวิจัยนั้นมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีราคาสินค้าที่มีการซื้อขายกันระหว่างประเทศตามเงื่อนไขทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

Christev and Noorbakhsh (2000) ทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ในกรณี 6 ประเทศคือ ประเทศบัลแกเรีย ประเทศสาธารณรัฐเชค ประเทศฮังการี ประเทศโปแลนด์ ประเทศโรมาเนีย และประเทศสาธารณรัฐสโลวัก ศึกษาข้อมูลรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1990 ถึงเดือนตุลาคม ปี 1998 ทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลและจากนั้นทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนกับราคาสัมพัทธ์โดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคของแต่ละประเทศเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเยอรมันและสหภาพยุโรป ใช้เทคนิคของ VAR

ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนและดัชนีราคาสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวเป็นไปตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อเกือบทุกประเทศ ยกเว้น ประเทศสาธารณรัฐเชคและประเทศโรมาเนียที่มีเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นไปตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ เมื่อเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป

Aggarwal, Montanes and Ponz (2000) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในรูปของค่าเงินเยนกับกลุ่มประเทศในเอเชียและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ โดยทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวภายใต้ทฤษฎีทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ในการศึกษาใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 1974 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 1997 ของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และประเทศคู่ค้าที่สำคัญ คือ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศเยอรมัน ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเกาหลี ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศสิงคโปร์ ประเทศศรีลังกา และประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภค และดัชนีราคาผู้ผลิต

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในรูปของค่าเงินเยนกับค่าเงินกลุ่มประเทศในเอเชียและประเทศคู่ค้าที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่นพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับราคาสินค้าในทุกกรณี และในส่วนของ การทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงกับราคาสินค้าตามเงื่อนไขทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อนั้นมีประเทศที่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวและเป็น

ไปตามเงื่อนไขของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อคือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินมาร์กเยอรมัน, อัตราแลกเปลี่ยนเงินดอลลาร์ออสเตรเลีย และดอลลาร์สหรัฐฯ แต่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างน้อย

Schnabel and Baur (2002) ศึกษาทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ศึกษาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนของค่าเงินเยนกับราคาสินค้า โดยทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวภายใต้ทฤษฎีทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ในการศึกษาใช้ข้อมูลทศวรรษรายเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม ปี 1973 ถึง มกราคม ปี 2002 ใช้ดัชนีราคาสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศญี่ปุ่น เช่น ผ้า เคมีภัณฑ์ เหล็ก อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ในรูปของค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาสินค้าขายส่ง

จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลกันในระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงของค่าเงินเยนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ กับราคาสินค้าของประเทศญี่ปุ่น คือ การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าเป็นสาเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยน ซึ่งสะท้อนว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินเยนนับถูกบีบบังคับจากผู้ประกอบการภายในประเทศญี่ปุ่น โดยผ่านทางราคาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิตสินค้า โดยที่ผู้ประกอบการภาคการส่งออกของญี่ปุ่นนั้นอาจต้องมีการปรับตัวโดยลดราคาสินค้าและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

Xu (2003) ศึกษาการทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ purchasing power parity (PPP) และแบบจำลองที่เหมาะสมกับทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ สำหรับการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยน ทำการศึกษาประเทศคู่ค้า 8 ประเทศที่สำคัญของสหรัฐอเมริกา คือ ประเทศแคนาดา ประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมัน ประเทศอิตาลี ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศเนเธอร์แลนด์ และประเทศอังกฤษ โดยศึกษาดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีราคาขายส่ง และราคาสินค้าที่ซื้อขาย ใช้ข้อมูลจาก International Financial Statistics (IFS) เป็นข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี 1974-1997 ในการวิจัยได้มีการทดสอบ ความนิ่งของข้อมูล และทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

จากการศึกษาพบว่าการศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนและราคาสินค้ามีความสัมพันธ์กันจริง แต่ไม่ยอมรับการกำหนดข้อจำกัดภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และการใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคกับดัชนีราคาขายส่งไม่เหมาะสมกับทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ แต่สำหรับการใช้ราคาสินค้าที่ซื้อขายกัน ในการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนสามารถนำไปปรับใช้กับประเทศอังกฤษที่ทดสอบดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีราคาขายส่ง และราคาสินค้าที่ซื้อขายกัน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในการพยากรณ์อัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นตัวเงินภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

Kargbo (2003) ศึกษาการทดสอบ Cointegration ของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) ในประเทศออฟริกา โดยใช้เทคนิค Johansen Cointegration ศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดมืดกับดัชนีราคาผู้บริโภค(CPI) ของประเทศออฟริกากับ 30 ประเทศ เช่น ประเทศคามาeroon ประเทศอียิปต์ ประเทศเคนยา ประเทศโมร็อกโก ประเทศไนจีเรีย ประเทศซูดาน เป็นต้น ใช้ข้อมูลรายปี ตั้งแต่ปี 1960 - 1997 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศออฟริกา ในการวิจัยได้มีการทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และทดสอบความสัมพันธ์ระยะสั้น

จากการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดมืดและดัชนีราคาสินค้ามีความสัมพันธ์กันจริงในบางประเทศประเทศ และส่วนของการทดสอบการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพและความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพนั้น มีเพียงร้อยละ 13 ของประเทศทั้งหมดที่มีการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ แสดงว่าราคาสินค้ามีส่วนสำคัญในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดมืดของประเทศออฟริกา

Diamandis (2003) ศึกษาประสิทธิภาพตลาด, ความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และตลาดเงินตราต่างประเทศอย่างเป็นทางการและขนาดตลาด ทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) ในตลาดมืดของเงินตราต่างประเทศ ซึ่งทำการศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนของเงินดอลลาร์สหรัฐฯ ในประเทศอาเจนตินา ประเทศบราซิล ประเทศชิลี และประเทศเม็กซิโก โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ปี 1971 ถึง เดือนธันวาคม ปี 1993 มีการทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างอัตราแลกเปลี่ยนของทางการและในตลาดมืดกับระดับราคาโดยใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค ภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อที่มีข้อจำกัด และทดสอบการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพ

จากการศึกษาพบว่าความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนในตลาดมืดเท่ากับ ร้อยละ 49 ถึงร้อยละ 62 ภายในเดือนปัจจุบัน และทดสอบใน 4 ประเทศที่มีอัตราเงินเฟ้อสูงก็เป็นจริงตามทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ ความเร็วในการปรับตัวของตลาดมืดนั้นสะท้อนถึงกระบวนการรับรู้ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพของตลาดมืดที่ตอบสนองต่อตลาดอย่างเป็นทางการ และการศึกษาเสถียรภาพนั้นจะไม่เป็นจริงในทุกๆประเทศ

Apte, Sercu and Uppal (2004) ศึกษาอัตราแลกเปลี่ยนและทดสอบทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ (Purchasing Power Parity : PPP) ซึ่งทำการศึกษาดุลยภาพของอัตราแลกเปลี่ยนของเงินกับราคาสินค้าซึ่งใช้ดัชนีราคาผู้บริโภคแทน ศึกษาประเทศทั้งหมด 5 ประเทศ คือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศเยอรมัน ประเทศอังกฤษ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสตั้งแต่ ปี 1974:1-1994:4 มีการทดสอบลักษณะนิ่งของข้อมูล การทดสอบความ

สัมพันธ์ระยะยาวภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ และ ครึ่งชีวิตของการปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ

จากการศึกษาการทดสอบความสัมพันธ์ระยะยาวของอัตราแลกเปลี่ยนกับระดับราคาสินค้าพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระยะยาว มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรเท่ากับ 0.8 แสดงให้เห็นว่าครึ่งชีวิตของการเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพของทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อ เท่ากับ 4-5 ไตรมาส และการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนภายใต้ทฤษฎีความเสมอภาคของอำนาจซื้อนั้นสะท้อนถึงการกำหนดโอกาสในการบริโภคแล้วยังสะท้อนถึงอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่มด้วย ซึ่งการใช้เงินที่แท้จริงและความแตกต่างของเวลามีผลต่ออัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงภายใต้แบบจำลองทั่วไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved